

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

Előfizetési díj:

Egész évre 5 frt., félére 2 frt. 50 kr.,
negyedévre 1 frt. 50 kr.

Az előfizetés az év folytán minden hónapban megkezdhető.

Megjelen hetenként egyszer,
VASÁRNAP.

Az előfizetési pénzek,
úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom-
dájának” czimzandók.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal:
BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM.

E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető
minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-
hivatalhoz intézendő.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr.,
többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár-
leengedés adatik.

Bélyegdíj minden beíratásért 30 kr.

Konstantinápolyi küldöttség és demonstratio.

Elindult a magyar nemzet lelkesült ifjúsága Konstantinápolyba, kelet nagynevezetességű s regényes fekvésű fővárosába, hogy megmondja a győztes Abdul Kerimnek, hirtül vigye a vitéz rokonnemzetnek, mikép a magyar ifjúság örömmel üdvözlí a szabadságáért dicsően harczoló nemzetet; hogy kifejezze a magyar nemzet rokonszenvét és szerencsekívánatát azon nép irányában, melyhez a fajbeli rokonságon kívül a közelmúlt emlékei, a kegyelet és hálaérzete csatolják. És a magyar nemzet osztatlan szerencsekívánata és rokonérzelme kísérté mindenütt a nemzet ifjúságát fárasztó bár sőt veszélyes, de diadallal teljes útjában, mert az egész nemzet bámulva, de egyszersmind lelkesedve nézi a szabadság és önállóságért élethalál harcot vívó rokonnép fajt; s mert az erőszak és zsarnokság elleni gyűlöletét ugyancsak a közelmúlt idő rémes emlékei a bosszú és ellenszenv érzetével öregbíték. A régi idők emlékeit fátyol borítja; a nemzet elfeledve azt, sőt következményeiben sajnosan megbánva a rokonnéppeli küzdelmeket, most kezét fog vele, hogy lelkesedése s rokonszenve új erőt és kitartást kölcsönözzön a létérti küzdelmek közepette. Az ősz bajnok s az új életre támadt nemzet meghatottan és elismeréssel fogadják ez üdvözlét s abban két testvérnép szívének egy dobbanását sejtve, a legnagyobb kitüntetésekben részesítik a küldöttséget, mint a nemzeti közérzület tolmácsolóját, megköszönve és hálálva ez által a nemzetnek azt, hogy a legváltóságosabb pillanatokban nem habozott a csaknem magára hagyatott népek bátran és nyíltan pártjára állani s tehetségéhez képest legalább erkölcsi erővel támogatni. Visszatérve a nemzet ifjúsága, tárt karokkal fogadta és üdvözölte őt az egész nemzet, ismételve egyhangú helyeslését s osztatlan tetszését nyilvánítva s bő elismerésben részesítve azért, hogy a nemzeti közvéleménynek tolmácsolói s szóvivői voltak. Szép kitüntetés, ritka elismerés, milyen magán polgárt csak ritkán érhet; s bár az elhalmozott kitüntetések által első sorban a nemzet érezhette magát megtisztelve, de ép azért, mert a két testvérnemzet közti legbensőbb érintkezésnek közvetítőivé, mintegy személyesítőivé avattattak föl a sors által, e körülmény új és pedig nagy felelősséget és kötelességet ró vállalkra, melynek eleget tenni szent kötelességük és hivatásuk, hacsak e fejüket környező dicsfényt könnyelmű játék tárgyává alacsonyítani nem akarják. Híven megőrizni kebleikben a nemzet részéről irántuk tanusított bizalom és kitüntetések emlékéit; továbbra is kifejezésre juttatni az általuk képviselt nemzetnek a rokonnép iránti vonzalmát s rokonszenvét s ez által annak általános nagy nemzeti jelleget kölcsönözni főkötelességük, mely magasztos célú vállalatukat egy nagy nemzeti ténynyé vará-

zsolja s kizárja mégcsak gyanúját is annak, mintha ez csak egy párt működése s annak eredménye volna s nem a nemzet szívéből fakadt volna, mely nélkül az minden jelentőségét, hatását s erkölcsi súlyát elveszítene, mely egy nemzet együttes fellépését s egyesült erővel egy célra törekvést okvetlen kíséri.

Ily gondolatokra s elmélkedésre juthatott a figyelmes és higgadt szemlélő, ki a városunkban f. hó 18-án a konstantinápolyi küldöttség tiszteletére rendezett ünnepélyeségeket, bevonulást s egyéb demonstratiókat komoly figyelemmel kísérté; s miután a fentebbiekben álláspontunknak s érzelmeinknek híu kifejezést adtunk, szabadságot veszünk magunknak a városunkban történetekre vonatkozólag néhány észrevételt kockáztatni.

Szerény véleményünk szerint a konstantinápolyi missió működése leghelyesebben ott végződhetett volna, midőn az országos és különösen a budapesti fogadtatás azt mint a nemzet egyező akaratának nyilvánulását mintegy szentesítette; minden további folytatása, az egyes küldötteknek városról városra való céltalan vagy legalább is fölösleges utazgatása s ott azok számára rendezett demonstratiók csakis a kivivott eredmény rovására történhetnek s az egésznek értékét tetemesen leebb szállítják. S ha e feltevés áll általánosságban, méginkább el kell azt ítélnünk akkor, ha azt a nemzeti közérzület rovására pártcélok elérésére kizsákmányolni s párt-demonstratiókra akarják felhasználni. Az ily eljárást nemcsak elítélnünk, hanem az ellen a nemzeti közérzület nevében tiltakoznunk is kell. Azon ellenvetés, hogy saját politikai meggyőződését kiki szabadon követheti, itt teljességgel meg nem állhat, mert nem egyesek politikai hitvallása. — mihez semmi közünk — hanem a nemzeti közérzületnek pártcélokra való felhasználásáról van szó. Hogy az ily eljárás az oly fontos és komoly ügynek jelentőségét szerfölött devalválja s az egészet nemzeti jellegétől és színezetétől mintegy megfosztja, bizonyítgatni is fölösleges; — sajnos, ma már tényekkel állunk szemben, melyek minden kétséget kizárnak.

A mi különben a konstantinápolyi küldöttségnek, vagyis inkább egy tagjának városunkbani fogadtatását illeti, mellőzve itt a párt tüntetés jellegét magukon viselő ceremóniákat, csupán ifjúságunk, az akadémiai polgárság magatartásáról kívánunk szólni. És itt sietünk kijelenteni, hogy ifjainkat e tekintetben legkisebb vád sem érheti s eljárásuk inkább közhelyességgel találkozott. Ők a collegialis és magyar vendégszeretnek akartak kifejezést adni; meg akarták mutatni, hogy nagy eszmékért ők is tudnak lelkesedni s e téren örömmel üdvözöljük őket, mint a nemzet jövőjének képviselőit. S ha az egész fogadtatás ily jelleggel bírt volna, ellene legkisebb kifogásunk sem lenne, mert az ifjúság csak kötelességét teljesítette. Hogy pedig észrevétlenül az

árral együtt elsodortattak s eszközül használtattak, annak sem egészen az okai; — bár ha valamiben, úgy itt a nagyobb elővigyázat elmulasztásának hibája terheli őket.

A történetekre egyébiránt bővebben reflectálni nem akarunk. Hogy nem egyedül állunk e téren s ítéletünk kimondásában legkevésbé sem vezérel elfogultság, hivatkozhatunk a „Pesti Napló” f. é. 46-ik számában közlöttre, hol a nevezett lap kecskeméti levelezőjének észrevételeit szinte magáévá teszi s a tudósítást maga részéről is rövid szerkesztői megjegyzéssel kíséri, melyet, minthogy álláspontunkkal s fentebb kifejtett nézetünkkel teljesen megegyez, szó szerint ide iktatni nem tartjuk fölöslegesnek.

Az érintett közlemény így hangzik:

„Nálunk is volt — úgymond a tudósító — a konstantinápolyi küldöttség két tagja: Szűcs és Gebhardt (?) A folytonos eső daczára ezer és ezer ember várta őket a vasúti indóházban, számos kocsival őket ünnepélyesen bekísérték, lakomával és diszelsodással fogadták. Vendégszerető nép vagyunk s hogyne látnók szívesen a Konstantinápolyban járt ifjakat, kik a nemzet érzületének adtak kifejezést? A törökök iránt is rokonszenvezünk; mert bennök Oroszország ellenfeleit látjuk, adakozunk a török sebesültek javára, helyeseltük, hogy ifjaink Konstantinápolyba mentek s örvendettünk, hogy a hazatérőket ünnepélyesen fogadták a vasúti állomásokon és a fővárosban. Mindennek daczára megtörtént, hogy a kecskeméti említett fogadás alkalmával a Casino az ünnepélyességek rendezőitől megtagadta termeit s a tüntetésekben főleg a nép s az akadémiai ifjúság vett részt; a szabadelvű értelmiség azonban ezektől tartózkodott. Ennek okát egyszerűen és őszintén megmondjuk. Mi rokonszenvezünk Törökországgal, de ezt nemzeti nagy érdekből tesszük s e nemes és nagy ügyet, saját érzelmeinket nem akarjuk kompromittálni az által, hogy ezeket egy párt, a szélsőbal által saját céljaira kizsákmányoltatni engedjük. A „konstantinápolyi ifjaknak” missiójuk befejezése és a főváros általi fogadtatásuk utáni utazása országzszerete: ily színezettel látszik birni. Az ifjak egy része először is Czeglédre ment Verhovay szélsőbaloldali képv. választásához, a mi nálunk sokakat disgustált. Kecskeméten a Mocsáry-zászlók alatt vonultak be (a zászlókon ez is állott: „Eljen a konstantinápolyi küldöttség!” — de ezt az eső lemosta) s a szélsőségekre hajló tüntetések mellett. Nagyon tartunk attól, hogy a mérték-nemtudás másutt is compromittálja az ügyet. E sorokat a szerkesztő azon helyes és némileg mentegető megjegyzéssel kíséri, hogy az egyetemi tanulóknak természetesen az nem lehet feladata, hogy az országban városról városra utazzanak. A konstantinápolyi küldöttség legnagyobb része ezt nem teszi, hanem szorgalmasan folytatja egyetemi tanulmányait. A kik a vidéken utaznak, az 3—4 tag, a kiknek sem arra nincs joguk, hogy a küldöttség nevében föllépjenek, sem pedig eljárásukért a küldöttséget felelőssé tenni nem lehet. A mit a vidéken utazók tesznek, azt saját felelősségükre, mint magán emberek teszik, és meg vagyunk győződve, hogy ezek is, a mint értesülnek arról, hogy eljárásuk oly félreértésre ad alkalmat, mintha szélsőbali emissariusuk lennének,*) abba hagyják a dolgot. Ha szeretik az ügyet, a miben nem kételkedünk, mást nem tehetnek. A Törökország melletti tüntetésekre különben megfelelő alkalma lesz az ifjúságnak közelebb a fővárosban, midőn a szofták küldöttsége, viszonzandó a magyar ifjúság látogatását, egy-két hét mulva Budapestre jön.

*) Ugy látszik, hogy a városunkban megjelent tagja az, mert a „Népkör” helyiségében a vacsora alkalmával ugyancsak beszélt a 67-iki alkotmány ellen, hangsúlyozva, hogy Magyarország függetlenségét kívánja. Szerk.

A „kecskeméti önkéntes tűzoltó-egylet“

évi rendes közgyűlését folyó hó 4-kén a városháza tanácsstermében megtartván, Kubinyi Konrád tűzparancsnok az egylet két évi működéséről alább következő jelentést terjesztett elé:

Tisztelt közgyűlés!

E mai napon, a midőn a kecskeméti önkéntes tűzoltó-egylet létezése 4-dik évében 2-dik rendes évi közgyűlését tartja, a lefolyt két évről jelentésünket előterjesztjük; — szabad legyen ezen időszakban történt eseményekre egy futó visszapillantást tennünk.

Az 1874. február 14-kén tartott közgyűlésünkben a választmány és a tisztikar megválasztatván, nyugodt önérzettel távoztunk azon nemes öntudattal, hogy munkánk, melyet célul tűztünk ki, az egylet gyarapodását s megszilárdulását fogja eredményezni s a kezdet látszata édes reményekkel kecsegtetett bennünket.

Mindjárt kezdetben felhívást intéztünk e nemes város törvényhatósági közgyűléséhez, a helybeli pénzügyintézetekhez s a helyben ügynökségekkel ellátott biztosító-társaságokhoz, kérvén őket nemes célunk előmozdításában segédkezésre; elhatároztuk, hogy a lakosság tizedenként kerestessék fel a pártfogó tagságban részvételre, rendeztünk az egylet javára jótékonycélú táncszünetet, színelőadást stb. s hogy ezen intézkedéseinknek mily szép eredménye lett: alább következőkben leszünk bátrak előterjeszteni; ezt megelőzőleg áttérünk az egylet működésére.

1875-ben volt az egyletnek 3 alapító, 320 pártoló és 76 működő tagja.

A tűzoltásbani teendők elsajátítására tartottunk 28 ösztöngyakorlatot, 8 szivattyú-gyakorlatot és egy diszgyakorlatot a reform. Collegium épületén.

A rend és közbiztonság érdekében szükségeltető nappali és éjjeli őrszolgálat pontosan beosztatván, őrszolgálatot teljesített 365 napon, az őrtanyán felváltva 1727 tag, a színházban 208 tag, összesen: 1929 tag.

A tűzveszélyek száma 1875-ben volt összesen: 10, nevezetesen 6 tetőtűz, 2 belsőtűz és két alkalommal kazaltűz, mely tüzeseteknél az egylet működő tagjai résztvevén, azok gyorsan elfojtattak s tova harapódzásuk meggátoltatott.

Választmányi ülést tartottunk összesen: 18-át. Tiszti ülést pedig 10-et.

Es most felsoroljuk fentebb jelzett működésünk eredményét, feltüntetve ezáltal anyagi gyarapodásunkat a következőkben.

A folyó pénztár bevételei és kiadásai:

Bevételek: 1874-ről áthozott készpénz egyenleg 2 frt. 44 kr. Városi segély 1875-ben tűzoltószerek beszerzésére: 1500 frt. Központi takarékpénztár adománya 100 frt. Első magyar biztosító-társaság adománya 50 frt. Pesti biztosító-társaság adománya 30 frt. Duna biztosító-társaság adománya 50 frt. Adriai biztosító-társaság adománya 25 frt. Haza és Grescham bizt.-társaság ügynökei adománya 6 frt. Gazdasági gőzmalom adománya 25 frt. Kegyesrendi ház 5 frt. Deák László örökösei adománya 29 frt. 40 kr. Id. Firtling Antal 10 frt. Sz. Tóth László 5 frt., Szel József 1 darab arany

értéke 5 frt. A helybeli dalárda 20 frt. Tűzoltói béli tiszta jövedelem 133 frt. 53 kr. Műkedvelői előadás jövedelem 19 frt. Pártoló tagsági díjak után 434 frt. A helybeli kereskedelmi ipar-hitelintézet és népbankból kölcsön, kamat nélkül 500 frt. Kölcsön 1270 frt. Összesen: 4219 frt. 37 kr.

Kiadások: 1 drb. nagy mozdony-szivattyúért felszereléssel 1856 frt. 50 kr. Egyéb tűzoltószerekért 369 frt. 82 kr. Szolgák fizetése és illetményeiért 1027 frt. 28 kr. Nyomdai költségeikért 9 frt. 11 kr. Töketörlesztés és kamatért 744 frt. 34 kr. Utazási költségeikért 30 frt. Apróbb költségeikért 65 frt. 53 kr. Világításért 12 frt. 26 kr. Tisztelet-díj könyvművészeknek és kürtösöknek 16 frt. Irodai szerek és posta költségeikért 12 frt. 30 kr. Összesen: 4143 frt. 14 kr. Maradt pénztári egyenleg 1876-ra: alapító és pártoló tagdíj követelésekben 148 frt. Készpénzben 76 frt. 23 kr. Összesen: 224 frt. 23 kr.

Ehhez tartoznak még a kiküldött bizottság által leltárilag felvett tűzoltói szerek, melyek értékéből 10%-lék használati összeg levonatván, az egylet leltári vagyoni értéke tészen összesen: 5023 frtot.

Ezek szerint az egylet vagyona: készpénzben 224 frt. 23 kr. Tűzoltószerekben 5023 frt. Összesen: 5247 frt. 23 kr.

Ily örvendetes gyarapodását az egyletnek rövid pár év alatt jelezhetni, — tisztelt közgyűlés, nem megvetendő s hogy ez nem visszaesést, hanem folytonos munkálkodást és a legerélyesebb tevékenységet tünteti fel az egylet részéről, ezt elvitázni nem lehet, ez által életrevalóságát bizonyítván, felemelt fővel haladhatott céljai eléréséhez.

Azonban a közbejött események, melyek az egylet eddigi működésére káros behatással voltak, meglazítván annak eddigi sikeres működését, kényszeríték bennünket a választmány megállapodása folytán a tekintetes városi közgyűléshez fordulni alapszerzés végett; ezen intézkedésünknek eredménye lett: hogy az 1876. július 24-kén tartott városi közgyűlés összes szerelvényeinket, mely 5023 frtot képviselt, valamint ezen szerelvényeinkre fent lévő 1575 frt. tartozásunkat, úgy a négy fizetéses tűzoltót átvevén: az egylet a szerelvények gondozásától s a fizetéses személyzet terheitől végkép felmentetvén, azon ismét örvendetes helyzetbe jött, hogy az egylet pártfogó tagjaitól befolyt díjakat egyedül jótékonyaságra fordíthassa, nevezetesen azokból egyéni felszerelést, valamint a szegényebb sorsú működő tagok részére egyenruhát szerezhet be.

Megemlítjük még, hogy a város által felállított tűzorségi alap áll: egy tűzparancsnok, 4 tűzoltó és 20 rendőrségi tűzoltóból; a város adja a szerek vontatásához szükséges lovakat, eszközli a szerek-néli javításokat, világitást stb. s teljesíti a szükségeltető tűzoltószerek beszerzését, a városi tűzorség teljesít minden egyéb kötelességet s az önkéntesek csak gyakorlatok és tűzvész eseteknél segédkezésre kötelezvék.

Most pedig áttérünk az egylet 1876-iki működésére.

A városi tűzorséggal s a megmaradt önkéntes működő tagokkal munkához láttunk.

1876-ban tartottunk összesen 16 mászgyakorla-

tot és 24 szivattyúgyakorlatot, melyekben a tűzoltóság meglehetősen sajátjává tette a tűzoltásbani teendőket.

Fenntartottuk a városi tűzorséggal a rendes nappali és éjjeli őrséget s a szerek tisztán és rendben tartását.

1876-ban volt összesen 20 tüzesetünk, ezekből 6 tetőtűz, 8 belsőtűz, 4 kéménytűz és 2 kazaltűz, mindezeknél a tűzoltók részt vevén, kötelességeik teljesítését gyorsan és pontosan teljesíték.

Választmányi ülés volt 6.

Bevételeink 1876-ban a következők:

Bevétel: 1875-dik évről pénztári készpénz maradvány 76 frt. 23 kr. Pártoló tagsági díjakból befolyt összesen 388 frt. 63 kr. Összesen: 480 frt. 87 kr.

Kiadás: Mult évről fent maradt számlákért 162 frt. 9 kr. Mult évről könyomdai munkákért tiszteletdíj 6 frt. Visszatérítendő előleg 55 frt. 63 kr. Ez évi egyenruha számlákért 52 frt. 35 kr. Hirlapok előfizetéseért 11 frt. 30 kr. Országos szövetségi tagsági díjakért 1875—76-ra 6 frt. Postai kiadásért 40 kr. Összesen: 293 frt. 77 kr. Maradt pénztári egyenleg 1877-re: 1874—75. és 76. évek-ről alapító és pártoló tagsági díj követelésekben 285 frt. Készpénzben 171 frt. 9 kr. Segélypénztár készpénz készlete 16 frt. 1 kr. Összesen: 472 frt. 10 kr. Egyenruha készlet értéke 52 frt. 35 kr. Összes vagyona 524 frt. 45 kr. Tartozás egy krajczár sines!

Örvendetes tudomásul veheti a tisztelt közgyűlés, hogy az önkéntes működő tagok száma is napról-napra szép számmal szaporodik.

Vége pedig a midőn ezen általunk előterjesztett jelentésünket önök becses bírálatára biznók, nem mulaszthatjuk el, hogy figyelmökbe a következőket legmelegebben ne ajánljuk.

Visszapillantva a lelt két évi időszakra, annak tapasztalatokban dús napjaira, okulva a multakon, szem előtt tartva a jövőt: határozottan állíthatjuk, hogy csak úgy van jövője e városban a tűzoltó-intézmény sikeres fejlődésének, ha mindnyájunk kebelében él az öntudat, a testvéries egyetértés, egy szívvel, egy lélekkel csatlakozunk ügyünk előmozdításához, távol tartjuk tőlünk a meghasonlás átkos ösztönét s igyekezni fogunk a most már szükségessé vált alapszabály-módosításokat s annak alapján a két intézményt összhangzásba hozni: mert a ki azt hiszi, hogy Kecskeméten a városi tűzorség elkülönítésével az önkéntes tűzoltó-egyletet fenntartani lehet, az vagy téves gondolatokkal táplálkozik, vagy roszakarattal viseltetik a tűzoltó-intézmény iránt.

Kecskemét városában nem lehet oly városi tűzorséget felállítani, a mely a kívánalmaknak minden tekintetben megfelelni képes legyen, mert az több ezrekbe kerülne, holott ezen alap a mely most létezik, kevés költséggel fentartható, viszont az önkéntes intézmény külön álló nem lehet, mert sem tűzoltószerekkel, sem helyiséggel, sem fizetéses egyénekkel, a kik a szerelvényeket tisztán és rendben tartják, nem rendelkezhetik, azoknak felállításához és fentartásához sok pénz kell, a mit a közönség nem bír meg, de szükségtelen is oly

TÁRCZA.

Gabriella.

— Beszélyke. Irta: Urdung. —

A színházban láttam őt először. Ott ült a földszinti páholyok egyikében egy korosabb nővel. Az első pillanatra, melyben őt láttam, egy leirhatlan érzés futotta át idegeimet s igéző szemeknek búváros tükre, dús szőke hajfürtjei, angyali szelidséget feltüntető vonásai lebilincselve tarták tekintetemet. Agyam lázasan égett, melyben a gondolatok raja kergette egymást, éreztem szívem sebes dobogását s a boldogság tarka képekben vonult el képzeletem előtt.

A színpad előfüggőnye felgördült. De mit érdekelt engem a színmű s bonyodalma, mit a beszélő művészet, midőn lelkem minden érzése, agyam minden gondolata rabjává lett ama női alaknak, melynek szépsége törpévé változtathatá a költő ábrándvilágában a szépség képzeletalkotta remekét, mely megszégyeníté előttem Venus hagyományos szépségét.

Éreztem, hogy e nőt szeretem, imádom, éreztem, hogy boldogságom e nő akaratának vált játszólabdájává. Oh mennyire szerettem volna előtte leterdélve elmondani, hogy imádom őt ama szent érzellemmel, melyet a teremtő édes kéj gyanánt öntött az emberi kebelbe, hogy édesörömet tekinteném őt naprendszeremnek, melynek bolygó-jává válni édes boldogság volna rám nézve.

A nő rám tekintett. Az a kedves mosoly, mely eperajkaira kelt, még ezerszeres bájosabbá tevék, arczának az a természetes fehérsége a pirazon vegyülékével, melyet a hajnal csókolhat csak

a természet kegyencének arczvonásai fölé, a tündérek dicsőített szépségét mulá felül.

Tekintetét nem birtam kiállani. Szemeimet földre szegeztem s először történt tudtommal, hogy egy ismeretlen nő tekintetétől elpirultam. Azt hívém, hogy eltalálta gondolatomat, azt hívém, a mosoly, mely ajkain lebegett, engem illet s érzelmeimet.

A következő perczben már a mellette ülő korosabb nőhöz hajolt s valami hamis megjegyzést tehetett, mert az a nő is mosolygott.

Nem voltam soha életemben kíváncsi, de ebben a pillanatban égi boldogságomról lettem volna képes lemondani, ha hallhattam volna szavait.

Ha csakugyan rám tett volna valami észrevételt? — Nem hiszem, abból, hogy valakire egy perczig rátekinünk, még nem következik, hogy arról is beszéljünk. De hát ha mégis? — Miért tekintett volna rám, miért függeszti rám oly soká azokat a búváros szemeket? A ki bennünket nem érdekel, annak legfőlebb egy futó tekintet szentelünk.

E gondolatokkal tépelődtem, midőn a függöny legördült s a zajos tapsokat hallottam.

Önkénytelenül bár, de tapsoltam én is, hogy miért és kinek, azt még ma sem tudnám megmondani.

A taps végre megszűnt s az a halk suttogás, mely a felvonásokozoket szokta kitölteni, következék be.

Az a szőke nő, ama élő Venus, látesövéhez nyult, melyet az átellenes sor egyik másodemeleti páholyára irányzott.

A páholyban egy barna nő ült, mellette egy öregecske. Amaz nem annyira szép, mint érdekes vonású, emez halvány, őszbecsavarodott hajú, redőzött homlokkal.

A nő látesöve, ki engem érdekelt, még mindig e pontra volt irányozva. Páholyuk elé állottam ama célból, hátha el tudnék lesni néhány szót ajkairól.

Susogást hallék, melyből csak egyetlen szót hallottam tisztán s ez azon szó volt, melylyel a páholyban ülő korosabb nő hölgyemet megszólítá. Gabriellának hívták.

Oh mennyire boldog valék, hogy nevét megtudhatám. Gabriella! oh mily szép vagy, suttogám halkán, neved költői mint lényed, melyet remekként teremtett a természet, hogy bámuljon a halandó.

E pillanatban a páholy színlapja hullott alá lomhán.

Én rögtön a kezembem tartott példányt nyujtottam át.

— Köszönöm a figyelmet, — mondá Gabriella oly édes hangon, a milyent még nem hallottam soha.

— Ily figyelem kötelessége nemünknek — viszonozom remegő hangon — s a ki ezt elmulasztaná, nem érdemlé meg a hölgyvilágot azzal a keccsel, bájjal, melynek kegyed oly nagyban részese.

Gabriellának tetszetek e szavak, mit abból következteték, hogy a társalgást nem szakítá meg.

— Ön uram úgy látszik, a kötelességérzet mellett a szavakat is magáévé tette, melyből a hiúságnak nem fukarul szokott áldozni.

— Bocsánat, lehet-e annál hiúságról szó, a kinek vonásain a seraphok angyali szépsége egyesítve lelket emelő szelidséggel megtestesülést nyer s ha dicsének hangzanék fel, minden szavamban, melyet a seraphokhoz intéznék, ki vádolhatna azzal, hogy hiúságnak kívánok tömjénezni. Angyal és hiúság összeférhetlen, amaz a menny szülötte, ez a

nagy kiterjedés e téren városunkban, egészen más az nagy városokban.

Azért tehát újonnan csatlakozandó bajtársainkat, legyünk egymás irányában testvéries érdelemmel, igyekezzünk felhasználni e nemes város által szerzett alapunkat, melyre jövő felvirágzásunk bátran alapítható lesz, nem egyeseket kell tekinteni, ha azok kötelességeket teljesítik, hanem az ügyet, egyesek elmúlnak, hanem az intézménynek élni kell! s élni is fog, ha mindnyájunk szívében ezen gazdag mondat él:

„Egy mindnyájunkért és mindnyájan egyért.“
Kecskemét, 1877. február 4.

Kubinyi Konrád,
tűzparancsnok.

Mi történt a színházban?

Aranjuezi szép napjaink voltak s hála érte Apollónak, még nincs végük. Gyöngyösiné Mátrai Laura Scribe és Legouvé öt felvonásos drámájában „Lecouvreur Adrienne“ ben mutatta be magát. A részletek kivételében lehetünk eltérő nézetben s tán egyet-mást másként ohajtottunk volna látni, de ki törődik a jelentéktelennel, ha a lényeges annak rendje szerint van kiemelve? A közreműködők ellen kevés kifogásunk van. Mezey, mint Buillon s Szabó Anti, mint Arichonette legjobban megközelítette a valót, a hercegnében (Völgyi Györgyné) sok volt a nyugalom; Békeffy mint Mauriel, régi modorában beszélt; nem Mauriel, hanem Békeffy-t láttunk. Az abbé (Arányi) nem volt oly finom és sima, mint a milyennek kellett volna lennie. Ennek dacára egyes jeleneteit sikerültnek mondhatjuk.

Vasárnap a Konstantinápolyt megjárt ifjak tiszteletére Souppé Ferencz egyfelvonásos operetteje „A pajkos diákok“ s Scribe két felvonásos vígjátéka „Fiatal keresztanya“ került színre. Amabban Völgyi Gyuláné és Mezey ismert szerepükben arattak tapsot; a diákok elég pajkosak voltak s Fleck pajkosabb volt a diákoknál. No de nem tesz semmit, ez a diákok napja volt. A vígjátékban Gyöngyösiné finom özvegye kötötte le a figyelmet s méltán. Játéka mesterkéletlen, a helyzetből önkénytelen folyó, könnyed és soha sem elhamarkodott. Szabó Anti Eduárdja nem volt egészen biztos. Eduárdban két érzelm uralg keresztanyjával szemközt: a háladatosság érzete s az elébb lappangó, később öntudatra ébredő szerelem. Ez engedelmességének kulcsa; szót fogad eleinte, mert öntudatlan szerelme nem engedi háladatlaná lenni s később, mert szerelménél fogva hálatlanságnak tartaná az engedelmesség felmondását. Arányi Jeanja dícséretet érdemel. Az ő diója nem volt oly kemény, mint Szabóé s játszva örte meg. Papp Laura mint Cecilia, ez alkalommal több életet öntött beszédébe, mint máskor árnyalt, ámbár csak gyengén. Aradi mint Mordy bravourral játszott.

Kedden „A kaméliás hölgy“ adatott elő. Dráma öt felvonásban, írta ifj. Dumas Sándor. A czimszerepben Gyöngyösiné lépett fel. Iseri Hamlet tanácsait s azokat meg is fogadja s a ki ily mester szavára hallgat, czélt ér. Beszédes szeméi

földé s ha földi lény megrabolja a mennyet s angyallá lesz, levetkezi magáról azt mi földi s így a hiúságot is.

— S ismer-e ön ilyen földi lényt?

— Ismerek-e? ez oly kérdés, melyre félve adhatnám meg a kellő feleletet.

— Félve? miért? Attól tart, hogy aligha fog oly nőre emlékezni, a ki hiú nem lett volna s ha volna olyan, a ki a menny kincseit rabolta meg, midőn szép és bájossá lön, a földi hiúságot alig vetkőzheti le. A nők uram szeretik a tükröt — tevé hozzá Gabriella s hamisan mosolyogva nézett a páholy falán függő tükörbe.

— Az nem hiúság. Kit a természet széppé, bájossá tón, azt az ember nem foszthatja meg a jogtól, hogy lássa önmagát — válaszolám kevés szünet után. Ha másnak meg van engedve, hogy gyönyörködjék a szépben, miért volna megtiltva annak e gyönyör, kire szépséget és bájat lehelt a természet. Hisz az angyalok az égboltozat tükreket tartják folytonosan maguk elé s ki nevezné az angyalokat ezért hiúknak?

Gabriella mosolygott, melylyel ki akarta fejezni, hogy nem egészen ért egyet velem, de ellenvetést tenni nem tudott.

A függöny újra felgördült s én átkozám a színpad csengetyűjét, átkozám a rendezőt, hogy oly annyira siet.

Meghajtam magam Gabriella előtt s elfoglaltam zártszékemet.

Gabriella úgy nézett rám, hogy azzal a tekintettel feljogosított arra, hogy a megszakított társalgást a függöny legördültével újra folytathassam.

(Folytatása következik.)

vel egyes jelenetekben többet tudott elmondani egy tekintetével, mint a mennyit egy ivre le lehet írni. Az „azt gondolják nem hallom“ szavakat tartalmazó utolsó felvonásba eső jelenetet leírni, annyit, mint a vaknak színekről beszélni. Az ilyesmit látni kell. Ez csak egy momentum, melyet tetszés szerint akárhánnyal megtoldhatnánk, ha az ily felsorolás célra vezető volna. Az egyiket ez, a másikat az hatotta meg leginkább, de emlékül mindenki vitt valamit haza. A meghalás módja más volt mint Lecouvreurban, a mit csak azért említünk fel külön, mert mindkét esetben megrendítő, részvétet ébresztő volt, de egyikben sem borzasztó. Mintha vendégünk jótékony befolyását társulatunk tagjain megéreztek volna; még azok is, a kik máskor akadoztak, tudták szerepeiket. Helyszüke miatt azonban, ezúttal nem dícsérhetjük meg őket. A főispáni páholy egy szép virágcsokorral áldozott vendégünk művészetének. A kik az előadásról elmaradtak, azoknak semmi esetre sem volt igazuk.

Szardán Bayard és Dumanoir három felvonásos vígjátékát „Egy nő mint testőr-tiszt“ láttuk. Charlotte Mátrai Laura volt. Fellépése e szerepben mintegy bizonyítéka annak, hogy az igazi génie nem tud egyoldalú lenni s csak akkor érzi magát jól, ha képességét minden irányban érvényesítheti. Bohóságokra is van szüksége s csak helyeselhetjük, hogy Gyöngyösiné nem az alját, hanem javát választotta s nem riadt vissza az eléje gördülő nehézségektől, melyeket oly szépen tudott leküzdeni. Utána sorakozott Szabó Anti, mint Tancred s Aradi, mint Bellafior. Békeffy Leon szerepében nem mutatta azt az otthonosságot, melyet kellett volna, sokat gondol a dramaturgiai szabályokra s kelletlenül kevesebbet a kezébe adott szerep egyéni sajátosságaira. Alkalmazza szabályait szerepéhez s ne szerepét szabályaihoz; játéknál a kiindulási pontot mindig a szerep adja meg. Szabóné, a királynő szerepében és Báróniné a grófnő szerepében nélkülözték a határozott felfogást s ingadoztak. Még a féltékeny és kicsiny királynőnek sem szabad elfelednie, hogy trónon ülni van hivatva s a grófnőnek hogy légré a királyi palotában van.

Buckstone három felvonásos vígjátéka „A nők szabadalma“ közönségünk előtt Csütörtökön először került színre. Nagyon sajnáljuk, hogy ezen britt földön mozgó darabbal nem foglalkozhatunk bővebben. Flewerdew Gyöngyösiné volt s játéknál, mint eddig valamennyin meglátszott, hogy tisztában van feladatával. Fájdalom, ezt a többiekéről nem mondhatjuk. Ugyan vegyék kezükbe a „Pewick club“-ot s tanulmányozzák kissé az angol életet s jellemet!

KÜLÖNFÉLÉK.

— Abdul Kerim pasa a diszlakoma alkalmával hozzá intézett sürgönyre a következő távirati válaszban felelt a kecskeméti jogakadémia polgárságának: Konstantinápoly febr. 20. Uraim, akadémiai polgárok! Megkaptam önök táviratát f. hó 18-ikáról. Öszintén köszönöm önöknek táviratilag szíves üdvözlőket. Az ottoman hadsereg generalissimusa: Abd-ul-Kerim.

— Sz. Nagy Károly hangversenye. Közbejött akadályok miatt e hó 23-án tartatott meg az eredetileg 21-re tervezett hangverseny, melyet Sz. Nagy Károly a városi árvaház s a reform. orgonaalap javára rendezett. — A rosiz idő okozhatta, hogy a közönség nem nagy számú volt s csak a zene iránt érdeklődők válogatott phalanxa jelent meg. A hangverseny pontjai közt a hangversenyző kitűnő zongorajátéka mellett legjobban tetszett a férfinégyes által előadott „Serenade“, melyet ismételni kellett. Szintúgy megújratott a hangversenyző által szerzett és előadott „Gondola.“ Ki kell még emelnünk Sz. Nagy Kálmán úr közreműködését, a ki a hegedűjátékot zongorán, a quarteteket pedig harmoniumon szép bravourral kísérette. A hangversenyző hegedűjátékát ez alkalommal nem mondhatjuk annyira sikerültnek, mint minő az általa adott házi hangverseny alkalmával volt. Sajnos, hogy a kettős jótékony cél nem indította a közönséget nagyobb pártfogásra még akkor sem, midőn a jótékonyaság mellett valódi műveltségben részesült volna. — A hangverseny után a közönség egy része ott maradt s tánczra is perdült.

— A helybeli ref. Collegium igazgatóságához özv. Izsó Miklósné egy levelet intézett, melyben tudatja, hogy boldogult férjétől még mintegy 30 darab szoborműnek van birtokában, melyek az irodalom jeles képviselőit, kitűnő államférfiak s művészeket ábrázolják. Az egyes szobrok ára 2—30 frtig. Ajánljuk a tanintézetek és azok figyelmébe, a kik a kitűnő szobrász műveiből birni akarnak darabokat.

— A kecskeméti jótékony Nőegylet f. évi márczius hó 10-én ifj. Beretvás Pál helyiségében halvacsorát rendez, melynek előre is jó sikert mérünk jósolni, mert mint halljuk, eddigelé is 150 jegynél több kelt el.

— A városi törvényhatóság f. hó 26-án közgyűlést tart.

— A piknik lehető sikerültnek ígérkezik. A mulatság t. háziasszonya s a rendező bizottság nagy buzgalommal működnek azon, hogy a művel. társaság teljes számmal résztvegyen s kedélyesen mulathasson. — Az előző években tett tapasztalatok folytán a rendezőség némely hiányok elhárításáról is gondoskodott, úgy, hogy a rend és kényelem teljes mérvben biztosítva lesz. — Sokan a kolozsvári húshagyó bál mintájára hétfőn reggelig készülnek tánczolni s e szándékot a rendezőség kész örömmel támogatja. — A legjobb sikert ohajtjuk mi is.

— Gyöngyösiné Mátrai Laura özvegye „A fiatal keresztanya“ című darabban annyi érdeket ébresztett a Konstantinápolyból visszatért magyar ifjakban, hogy ezek még a darab folytában engedélyt kértek a művésznőtől látogatásra. Ezt természetesen megtagadni senki sem fogná s az ifjak a művésznőnél hétfőn tisztelegtek. Nekünk az ifjak demonstratív fellépése quoad politikam épenséggel nem tetszett; de az e miatti keserű utóiznek feledtetésére gyógyszer lesz azon tudat, hogy a fényes porta kitüntetett vendégeiben a művészet iránti hódolat még élénken van meg. Művész vendégünk itteni időzését is megtoldotta egy nappal. Hétfőn, mint Julia lép fel a jótékonycélra adandó „Romeo és Juliá“ ban. A nemeslelkű elhatározásáért másokat illeti a köszönet s mi csak a ténytet regisztráljuk.

— Schakspeare-előadás. F. hó 26-án Gyöngyösiné Mátrai Laura vendégművésznő közreműködésével, fele részben a helybeli izr. Nőegylet javára Schakspeare „Romeo és Juliá“-ja kerül színre, a melyre a nagyérdemű közönség figyelmét annyival is inkább felhívjuk, minthogy Schakspeare-től az egész idény alatt csupán egy darabot látunk előadva.

— Nyilvános köszönet. A polgári leányiskola ifjúsági könyvtára számára újabban könyveket ajánlódokoztak: Főtiszt. Szabó Imre úr két kedélynevesítő regényt 4 kötetben; t. Gótsch József tanár úr mulattató természetrajzi olvasmányokat 2 kötetben; Karay Anna polg. leányiskolai növendék Schmidt-féle ifjúsági iratok 10 kötetben; Tassy Irma polg. leányisk. növendék „Utazás a holdba“ 1 köt.; t. Sziládi Lajos mérnök úr 14 kötet becses könyvet saját kiadványaiból. Mindezekért a szíves ajándékozók a polgári leányiskola és a nőnevelés nevében is fogadják őszinte forró köszönetemet. Kecskemét, 1877. febr. 14. Páthy Károly, polg. leányisk. igazgató.

— Zongora-hangoló. Sz. Nagy Károly úrnál egy jeles zongora-hangoló időz, néhány napi városunkbani tartózkodási ideje alatt zongora-hangolásra a n. érdemű közönség rendelkezésére ajánlja szolgálatát. A hangolotni kívánók kéretnek lakásaiknak Sz. N. K. úr lakásáni feljegyeztetésére.

— A piknik részvényesei tisztelettel felkéretnek, hogy részvény-dijaikat t. Ujszászy Imre ügyvéd, bizottsági pénztárnok úrnál befizetési sziveskedjenek. Kecskemét, 1877. febr. 24. A bizottság.

— Meghívás. A kecskemét-vidéki term. tud. társulat első szakosztálya f. hó 28-án, szerdán délután 5 órakor a ref. főgymnasium tanácstermében szakülést tart, melynek tárgya: „A fénytörés és az azon alapuló tünemények, tekintettel a fényelméletre“, felolvassa Páthy Károly polg. leányisk. igazgató. — Márczius 3-án, szombaton délután 5 órakor a ref. főgymnasium nagy termében, — V. oszt. — pedig az említett társulat második szakosztálya tartja meg népszerű felolvasását; tárgya: „A majmokról“, felolvassa Szakács István. Mindkét felolvasásra a társ. tagok ugymint a t. közönség tisztelettel meghívotnak. Kecskemét, 1877. febr. 22-én. Szakács István, társ. titkár.

— Az 1877-ik év február hó 13-án az izr. kórnáz javára tartott tánczestély alkalmával beléptijegyek, felülfizetések és adakozásokból összesen 261 frt. 50 kr. folyt be. Költség volt 134 frt., maradt tehát tiszta jövedelem: 127 frt. 50 kr. Felülfizetni sziveskedtek: Csillag Iguáczné u. h. 10 frt., Schlesinger Vilmosné u. h. 2 frt., Galandauer Julesa u. h. 50 kr., Spitzer József 1 frt., Csillag Antal 1 frt., Spitzer Endre 1 frt., Pollák Pál 1 frt., Pollák Miksa 1 frt., Hacker Ferencz 1 frt., Szemző Sándor 2 frt., Steiner József 1 frt., Pulitzer Gusztáv 1 frt., Steinvurcz József 3 frt., dr. Hilf József 4 frt., dr. Míhlhoffer Antal 1 frt., Schwarz Ignác 3 frt., Szegedi György 1 frt., ifj. Gross Zsigmond 1 frt., Steiner Miksa 1 frt., Löwy Zsigmond 3 frt., Zombory László 2 frt., Bleyer Ignác 1 frt., N. N. 2 frt., N. N. 50 kr., Papp Sándor 1 frt., Mezey Péter 1 frt., Weisz Izsák 1 frt., Hacker Mór 3 frt., Klein Gyula 1 frt., Goldberger Lipót 1 frt., Kada Elek 3 frt., Hacker Antal 1 frt. ezüstben. Adakoztak: Lovik Todor 1 frt., Vershecz Károly 2 frt., Behr Móritz 2 frt., Hellsinger Regina u. h. 3 frt., Popper Rozália u. h. Budapestről 5 frt., Popper István Budapestről 5 frt., Laczkó Regina u. h. Budapestről 5 frt., Stein Emma u. h. Zomborról 5 frt., Schwarz Józsefné u. h. 5 frt., Fleischer Bernátné u. h. 2 frt., dr. Schwarz László

1 frt., Steiner József N.-Kőrösről 1 frt., I. Gy. 1 frt. Mindezen t. nemeskeblű felülfizetők és adakozók fogadják a jótékonykezelt iránti áldozatkészségükért alulirt gondnokság őszinte és hálás köszönését. Kecskemét, 1877. február 23-án. Az izr. kórház gondnoksága.

— **Táborszky & Parsch** kiadásában Budapesten megjelent: „Der kleine Postillon“ induló, zongorára szerző ifj. Fahrbach Fülöp. Ára 60 kr. Ugyanott megjelent: „Was will die einsame Iheräne?“ Heim költeménye, magánhangra, zongorakísérettel Roch Józseftől. Ára 50 kr.

Szerkesztői üzenetek.

— **K. A. tanító úrnak.** Térészüke miatt nem jöhetett, különben is szeretném, ha az ügy másként, barátságosan intéztnék el. Szóval többet.

— **P. Gy. úrnak.** Köszönet a közleményért; az alkalommal csak anyagot használtuk fel.

— Elnézést kérünk azoktól, kiknek ezikeit térszüke miatt csak később közölhetjük.

Főmunkatárs:
KISS LAJOS.

Felelős szerkesztő:
TASSY PÁL.

Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.

1877. február 23.

Tisztabúza m.-mázsa	76—74 kl.	10.50 któl	11.25 krig.
Elegy.	73—72 „	9.80 „	10.07 „
Rozs	71—70 „	9.70 „	10.— „
Árpa	62—60 „	6.26 „	6.29 „
Zab	48—46 „	8.— „	8.50 „
Kukoricza	72—70 „	5.40 „	5.69 „
Köles	„	5.50 „	6.— „
Burgonya	„	2.— „	2.40 „

H I R D E T É S E K.

5922. sz.
1. 1876.

Árverési hirdetmény.

A kecskeméti királyi törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, miszerint a kecskeméti **takarék-pénztári egyesület** felperes részére 81 frt. 60 kr. tőke követelése és járuléka kielégítése végett, végrehajtást szenvedett alperes **Steiner Farkasnak** bíróság lefoglalt a kecskeméti 515. számú telekkönyvben 577. részlet szám alatt foglalt s neve alatt beirt s bíróság 2200 frtra becsült házbirtokára, továbbá a pusztakerekegyházi 751. sz. tjkvben 827/b. r. sz. alatt foglalt s 253 frtra becsült, a 769. sz. tjkvben 827/b. r. sz. a. foglalt s 643 frtra becsült, a 301. sz. tjkvben 522. r. sz. a. foglalt s 710 frtra becsült, ugyanezen tjkvben 621. r. sz. a. foglalt 416 frtra becsült, a 834. sz. tjkvben 824/b. r. sz. a. foglalt s 590 frtra becsült, a 442. sz. tjkvben 628. r. sz. a. foglalt s tartozékaival együtt 1451 frtra becsült, a 764. sz. tjkvben 187/b. r. sz. a. foglalt s 25 frtra becsült, a 413. sz. tjkvben 827/a. r. sz. a. foglalt s 166 frt. 7 krra becsült, a 770. sz. tjkvben 827/a., 830. és 829/b. r. sz. a. foglalt s összesen 1905 frtra becsült, és végre a 771. sz. tjkvben 1030/b. r. sz. a. foglalt s 316 frtra becsült tanyabirtokaira a nyilvános árverés elrendeltetett és árverési határidőül 1877. évi március 20. és szükség esetében 1877. évi április 20. napjának mindég d. e. 9 órája a telekkönyvi hivatalban akként tüzetett ki, hogy első alkalomkor az árverés alá bocsájtott ingatlanág becsáron alul el nem adható.

Venni szándékozó tartozik a becsértéknek 10%-át készpénzben bánatpénzül az árverési kiküldött kezeihez letenni, különben az árverésben részt nem vehet.

Az árverési feltételek, melyek az árverés előtt felolvastatnak, az árverést megelőzőleg mindenki által a telekkvi hivatalban megtekinthetők.

Felszólítottak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi törvényszék székhelyén vagy ennek közeliben laknak aziránt, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett a törvényszék székhelyén megbízottat rendeljenek, és azok nevét s lakását az eladásig jelentsék be, mert ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

A perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb kijelölt javak iránt tulajdonjogi vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy kereseteiket a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt ezen telekkönyvi törvényszékhez adják be, különben azok az árverés foganatosítását nem gátolhatván, egyedül a vételár fölöslegére fognak utasítani.

Kelt a kecskeméti kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1876. december 13-án tartott üléséből. 31 (1—1)

H i r d e t m é n y.

Van szerencsém a t. ez. közönség tudomására hozni, miszerint itt helyben a t. közlekedők kényelmére

bérkocsikat

állítottam fel, melyek naponta **délelőtt** 10 órakor, **délután** 3 1/2 órakor Wittmann Károly úr czukrászdájától — a Beretvás-féle vendéglőt érintve — a vasúthoz közlekednek.

A bérkocsi-díjak következők:

A vasúttól a város bármely részébe személyenkint: **nappal** 30 kr., **estve** 40 kr.

Külön megrendelések reggel vagy estve a lakástól az indóházig, avagy az indóháztól a lakásig személyenkint 50 kr.

Óránkénti használat 60 kr-ért eszközölhető.

Különösen felhívom a t. kereskedő urak figyelmét arra, hogy két fogatot teherszállításra is berendeztem, a gabona-szállítást szákonként 3, másnemű terhek szállítását 4 krr-ért eszközölöm.

Megrendelés eszközölhető: **Fehér Márton** üveg- és porcellánkereskedő úrnál, úgyszintén lakásomon nagy-körösi-útcza, Kálmán Lajos-féle házban.

Bármily kiesiny megbízást a legnagyobb pontossággal teljesítek.

A t. ez. közönség becses pártfogásába ajánlva magam, maradok

Kecskeméten, 1877. január hóban

tisztelettel

BARNAI EDE, bérkocsi-tulajdonos.

2 (10—8)

6491
1876.

Árverési hirdetmény.

A kecskeméti királyi törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, miszerint **Müllhoffer János** felperes részére 500 frt. tőke követelése és járuléka kielégítése végett, végrehajtást szenvedett alperes **Orbán Sándor** és **Gyenes Juliánának** bíróság lefoglalt a kecskeméti 167. számú telekkönyvben 192. részlet szám alatt foglalt s neveik alatt beirt s 600 frtra becsült félház illetőségükre, továbbá Orbán Sándornak a bugaczmónostori 41. sz. tjkvben (355—357.) r. sz. a. foglalt s adó alapján tartozékaival együtt 3129 frtra becsült földbirtokára a nyilvános árverés elrendeltetett és árverési határidőül 1877. évi március hó 17. és szükség esetében 1877. évi április hó 17-ik napjának mindég délelőtti 9 órája a telekkönyvi hivatalban akként tüzetett ki, hogy első alkalomkor az árverés alá bocsájtott ingatlanág becsáron alul el nem adható.

Venni szándékozó tartozik a becsértéknek 10%-át készpénzben bánatpénzül az árverési kiküldött kezeihez letenni, különben az árverésben részt nem vehet.

Az árverési feltételek, melyek az árverés előtt felolvastatnak, az árverést megelőzőleg mindenki által a telekkönyvi hivatalban megtekinthetők.

Felszólítottak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi törvényszék székhelyén vagy ennek közeliben laknak aziránt, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett a törvényszék székhelyén megbízottat rendeljenek, és azok nevét s lakását az eladásig jelentsék be, mert ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

A perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb kijelölt javak iránt tulajdonjogi vagy más igényt, elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy kereseteiket a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, ezen telekkönyvi törvényszékhez adják be, különben azok az árverés foganatosítását nem gátolhatván, egyedül a vételár fölöslegére fognak utasítani.

Kelt a kecskeméti kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1876. évi december 29-én tartott üléséből. 32 (1—1)

Kiadó-lakás.

A Bányai-útczában levő Haraszi-féle házban két szoba, egy konyha s kamrából álló lakás, elkülönített udvarral, Szt.-György napjától kezdve egy vagy több évre bérbeadandó.

Közelebbi értesítést ad

Tassy László.

29 (3—2)

Lovarda-útcza 47. sz.

Szőlő-eladás.

A kis-körösi-közön levő Ladányi József-féle 374 útat tevő s csinos lakházzal ellátott szőlő örök áron eladandó vagy bérbe adandó.

Közelebbi értesítést ad

Tassy László.

28 (3—2)

Lovarda-útcza 47. sz.

Nyomatott Kecskeméten, Tóth Lászlónál. 1877.

EIFLER & COMP.

magtermelők és magkereskedők

Bécsben, Landstrasse, Hauptstrase 17.

Saját termelésekkel eladatnak:

26féle főzelékmagot célszerűen beosztva egy házi kert részére 2 frt., 40 fajú főzelékmagot egy nagy házi kert részére 5 frt., 25 fajú virágmagot egy-egy adag 1 frt., 25 fajú II. sz. virágmagot adagonként 2 frt. Továbbá fű-herkeverékeket nedves, tartós rétművelésre holdanként 9 frt., fű-nemek keverékeket tartós kert pászitra 50 kiló 30 frt., scot útféle vadóc 20 frt., francia borsókás perje 30 frt., tisztán rostált Steyer here 50 kiló 46 frttól 48-ig, legfinomabb valódi minőségű luzerna 50 kiló 60 és 65 frt., számáhere 10 frt., pejlóhere 28 frt.

Burgundi ezékla nagy sárga gumolyokban 25 frt., óriási 27 frt., kevert 23 frt.

Eredeti fmagok legjobb friss árú, stb. stb. — Kimerítő árjegyzékek rendelkezésére állanak.

25 (2—2)

Ház-bérbeadás.

Az Iskola- és Sas-útcza sarkán, a kir. törvényszék átellenében levő Nyirády-féle házban, több rendbeli

lakás

f. 1877. évi Szent-György naptól kezdve kiadó.

Értekezhetni Nyirády Sándor n.-banki jegyzővel.

26 (2—2)